

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 8, ročník 31

www.farnostzidenice.cz

vychází 22. prosince 2024

Poutníci naděje

Již za několik dnů se otevřou brány Svatého roku. Rád bych vám připomněl naši společnou pouť na zahájení Svatého roku do naší katedrály v neděli 29. 12. Začátek je v 17:00 hod. v kostele sv. Jakuba a společně s biskupem budeme následovat kříž. Moc vás prosím, vydejme se společně jako farnost. Papež obrací náš zrak k naději. Naděje neklame, těmito slovy začíná bula k zahájení Svatého roku. Máme být poutníci naděje, jak si papež přeje. Připomíná nám, že naděje je víc než optimismus. Naděje je způsob, jak vlastnit věci budoucí. Optimismus může klamat, říká papež, ale naděje neklame. Příští rok má být rokem naděje nejen pro nás, ale pro celý svět. Papež touží, aby všichni našli naději. Ještě před začátkem roku budeme moci být svědky naděje. Ve dnech 25. - 28. 12. bude několik farníků k dispozici návštěvníkům kostela, aby jim otevřeli oči k naději. Perníkový betlém je tím, co mnohé táhne do našeho kostela. Krása, která se vtělí do díla našich rukou, vyrůstá z našeho přesvědčení, že chceme společně oslavit a připomenout si význam narození Krista. Než se vydáme na pouť naděje ve Svatém roce, můžeme návštěvníkům ukázat, že jsme lidem naděje. A naděje není jen pro nás, ale pro každého. A my máme být svědky naděje. Reportáž o tom, jaké to bylo, se dozvíte v příštím vydání Siardu. Pro nedočkávané - naše otevřenost k návštěvníkům kostela, vřelé přijetí, Boží slovo a možnost vložit prosbu před oltář. Za všechny prosby budeme sloužit mši svatou 1.1. 2025 v 0:05 hod.

Na závěr jedna osobní pozvánka. Emeritní biskup brněnský ji už přijal. Před 25 lety jsme vstoupili do Jubilejního roku, kdy nás papež Jan Pavel II. pozval k tomu, abychom překročili práh naděje. V tom roce jsem překročil práh, který změnil můj život. Zasvětil jsem veřejně svůj život Bohu. Osobně jsem mu ten slib dal už dříve. 17. 6. jsem přijal jáhenské svěcení. Tehdy jsem slíbil věrnost Bohu v životě pro něj a poslušnost biskupovi a jeho nástupcům. Rád bych si Boží věrnost mým závazkům připomněl a poděkoval za ni v sobotu 14. 6. 2025 při mši sv. v 10:30. Po mši by následovalo setkání na farní zahradě s malým překvapením.

*Požehnané Vánoce a požehnaný Svatý rok vám přeje
Petr Miloslav Jan Křtitel Beneš, náš pan farář*

KALENDÁŘ

24. 12. 2024 – 12. 1. 2025

vánoční program farnosti

je na poslední straně nebo zde

29. 12. zahájení Svatého roku - 17:00 hod.
bohoslužba slova u sv. Jakuba, průvod městem s křížem do katedrály.

11. 1. 2025 – 7:00 hod.

mše sv. v kapličky sv. Františka z Assisi na Táborské ulici. Mše sv. budou vždy druhou sobotu v měsíci v 7:00 hod. Nejbližší termín je tedy 11. 1. 2025.

18. 1. 2025

Farní povánoční rejdnění na ledě

V sobotu 18. 1. 2024 zveme celou naši farnost na 8. povánoční rejdnění na ledě do Saleska v Líšni, Kotlanova 13.

V rámci programu proběhne od 8:30 – 9:30 hod. hokejový zápas ženatých proti svobodným a od 10:00 – 11:30 hod. farní bruslení a soutěže. Jednotlivé vstupné: dítě 80 Kč a dospělý 140 Kč, rodinné 300 Kč a dospělí hokejisté 220 Kč. Hudba i malé občerstvení budou připraveny. Jste všichni srdečně zváni.

Honza Mendel a tým rejdařů

25. 1. 2025 Farní ples na ZŠ Horníkova

12. 4. 2025 generální úklid kostela

redakce

CO SE PŘIPRAVUJE VE FARNOSTI

Zájemce o náš betlém

bude očekávat služba z řad farníků, kteří se pokusí v rámci svých možností přivítat příchozí. Cílem je, aby kostel nebyl anonymním místem, ale aby v něm našel přijetí každý, kdo o to stojí. Vedle výkladu tvůrců betléma bude příležitost k modlitbě formou, která bude srozumitelná konkrétnímu člověku. Nebude chybět ani Boží slovo. V některé dny budou probíhat současně dílničky pro děti. Podrobnosti v ohláškách.

Den prarodičů a seniorů

oslavíme v naší farnosti na svátek svatého Štěpána při mši svaté v 10:00 hod. a během navazujícího setkání u jesliček. Prosíme všechny, kteří mají k dispozici auto a mají ve svém okolí seniora, aby jej pozvali a vzali s sebou do kostela.

Manželské večery

Jak zaznívá opakovaně v ohláškách, připravuje se od 19. ledna další cyklus Manželských večerů. Jsou určeny pro manžele ve všech životních situacích a každého věku. Pro účast není ani podmínkou, aby byli oba křesťany. Stačí, když mají úctu ke křesťanským hodnotám.

Marie Oujezdská

VÁNOČNÍ ANDĚL

„Tenhle příběh zní jako vymyšlený,“ vyprávěl osmdesátiletý listonoš K. „Že je pravdivý, vám ale budu moci snadno dokázat. Nakonec...“

Seděli jsme u rozsvíceného stromečku a naslouchali.

„Když mi bylo dvaadvacet, už jsem pracoval u pošty a byl jsem tehdy na tom psychicky moc špatně. Moje rodina – nebudu o tom radši mluvit. Nikdy jsem nebyl moc společenský, a tak jsem vysedával většinou sám a sám, svět se mi zdál jako marné a nešťastné místo, neměl jsem žádné přátele. Jednoho dne jsem třídil dopisy, když jsem našel tamhle ten, vidíte, jak stojí opřený za sklem v knihovně. Obálka bez adresy. Otevřu ho a v něm stálo neumělou dětskou rukou: *Milí Ježíšku, prosím tě chci koníčka*. Nic jiného v tom dopise nebylo. Zřejmě ten malý pisatel věřil, že Ježíšek je vševědoucí, a jako se mu nikdo nemusí představovat při modlitbě, nemusí ani teď.

Ten dopis mě dojal. Představil jsem si dítě, které prosí a ví, že se mu přání jistě splní, ani na chvíli nezapochybuje. Představil jsem si, jaké to je, když se člověku nesplní jeho první přání.

Mně se těch přání nesplnilo už tolik... Jenže když se nesplní to první, bolí to asi jinak.

Pak jsem si všiml, že na zadní straně obálky je ještě něco. Stálo tam – můžete se podívat tady – *Dej mi posím* (posil, chudáček, ne prosil) *koníčka za kůlnu u hospody jak bydlíme abi mi ho nikdo neodnesl. Může být dřevjený*.

Neměl jsem moc peněz, prakticky vůbec ne. Ale hned druhý den jsem šel koupit koníčka a dal ho za kůlnu u hospody. V městečku byla jen jedna hospoda a s kůlnou jsem se také nemohl splést.

A už jsem jen čekal a díval se. Proseděl jsem v hospodě celé odpoledne u okna, odkud bylo vidět na krabici s koníčkem, a pořád jsem se nemohl nikoho dočkat. Až pak, když už po mně hospodský podezíravě pokukoval – byl jsem poslední host – jsem zahlédl dvě postavy.

Na dvorku za hospodou se otevřely dveře kůlny a z nich vyšel malý chlapec a vedle něho – anděl.

Anděl? Tak mi to připadalo. Vysoká světlovlasá dívka v bílých šatech. Dítě vedlo toho anděla za kůlnu a anděl byl pěkně rozpačitý. Zaslechl jsem, jak chlapec vesele zavýskl. Potom vzal krabici a vešel s ní i s andělem do kůlny.

Snad nikdy do té doby jsem necítil tak jasně, že jsem udělal opravdový dobrý skutek. A když jsem na Štědrý večer usínal, byl se mnou ten světlovlasý anděl a opustil mě až ráno, když jsem se probudil. A pak...“

Pan K. se usmál a otočil se ke dveřím, do nichž vstoupila štíhlá paní s talířem vánočního cukroví.

„Celé ty Vánoce jsem se potloukal okolo onoho domku a té kůlny tak dlouho, až jsem se dočkal anděla, a podařilo se mi, navzdory své plachosti, se s ním seznámit. Nemýlíte se. Právě přišel. S tímhle andělem už žiju skoro šedesát let a musím říci, že jsem nikdy nedostal hezčí vánoční dárek, živý dárek než tehdy.

Můj malý švagr dostal koníčka a já anděla. Když o tom teď po tolika letech přemýšlím, myslím si, že je v tom zákon. Člověk musí někomu splnit sen, aby se splnil ten jeho. Je to, odpusťte mi ta velká slova, tajemný zákon lásky a naděje.“

Z knihy Eduarda Martina: Andělské vteřiny

SLUŽEBNÍK NEUŽITEČNÝ?

V příštím roce bude naše farnost slavit 90. výročí posvěcení našeho kostela. Je zásluhou mnoha lidí, že tu kostel stojí, ale není mnoho těch, kteří pro to udělali tolik jako Rudolf Knos, dlouholetý funkcionář Spolku pro stavbu katolického chrámu v Židenicích a Juliánově. O něm jsme si povídali s jeho vnučkou, paní Martou Kyzlinkovou.

Pamatujete si na dědečka?

Vzpomínám na něho často a s láskou. Až do mé svatby jsme bydleli společně. Byl přísný, nejvíce sám k sobě, laskavý k druhým, člověk povinnosti. Kdysi uvažoval o studiu teologie, ale nakonec se oženil. Měl pět dětí, jedno umřelo. Za války musel narukovat, byl na frontě v Rusku i v Itálii. Nikdy o té době nemluvil. Byl čalouníkem, měl dílnu do dvora, v létě pracoval na dvoře. Často jsem tam bývala s ním, houpala se na houpačce a on poslouchal, jak si prozpěvuji.

Celá vaše rodina byla hudebně nadaná...

To ano, chodili jsme do sboru, já do dětského. Babička předzpěvovala profesoru Smýkalovi zdejší oblíbené písně a on je pak hrál jen podle sluchu.

Jaký byl dědeček?

Nazvala bych ho praktikujícím katolíkem. Každý den ráno v 6 hodin chodil na mši svatou. Večer se vždy s babičkou modlili růženec nebo nověnu a často jsem ho zastihla i v noci při modlitbě. V pokoji měli kropenku a při odchodu se vždy žehnali křížem. Přísně dodržoval půst i v době adventní, v neděli odpoledne chodil na požehnání. Největším svátkem byl Hod Boží, to se nesmělo ani umývat nádobí. Byl i terciář, myslím že dominikánů, a žil jejich spiritualitu.

O tom, že byl váš dědeček mimořádně schopný a obětavý, svědčí i jeho činnost ve Spolku. Byl to právě on, kdo jednal na různých úřadech a ministerstvu o povolení stavby kostela a zřízení farnosti, byl při jednáních s biskupstvím i u posuzování architektonických návrhů a výběru firem, u kolaudačních řízení kostela, farního i nájemního domu, staral se o hospodaření Spolku, zajišťoval opravy válečných škod a mnoho dalšího. Vnímala jste tuto jeho činnost?

Na to jsem byla moc malá. Pamatuji si, že k nám chodila řada lidí, často kněží, P. Masák, který byl dědečkův spolužák z gymnázia, P. Němčanský, P. Krump a další. Jejich debaty však šly mimo mě. S P. Němčanským ho pojil blízký vztah, po propuštění z vězení ho navštěvoval v Ostravě v nemocnici, dvakrát jsem jela s ním. Dědeček byl aktivní i v jiných oblastech – v politice a především v Orlu.

O činnosti ve Spolku si vedl zápisky a při nucené likvidaci Spolku si zapsal i modlitbu, která vyjadřuje, jak mu na kostele záleželo.

Ano. Napsal: „V této tak vážné chvíli prosíme Pána a Otce našeho o jednu milost, aby chrám Páně sv. Cyrila a Metoděje v Židenicích byl po všechny časy skutečným domem modlitby, v němž – jak praví Pán – každý, kdo prosí, obdrží, kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno... Vylej na tento dům modlitby požehnání své.“ A zakončil slovy, která plně vystihují jeho osobnost: „Až všechno učiníte, co vám bylo přikázáno, řekněte: Služebníci neužiteční jsme.“ (Lk 17,10)

Rudolf Knos (20. 1. 1883 - 29. 4. 1966).

Vystudoval reálné gymnázium v Brně. V roce 1907 se oženil a o rok později se nastěhoval do Židenic, kde si zřídil čalounickou dílnu.

V roce 1914 se stal členem výboru Spolku, v roce 1926 místopředsedou a od roku 1945 předsedou až do nucené likvidace v roce 1951. Od roku 1936 až téměř do své smrti byl také kostelním hospodářem.

Rozhovor připravila L. Pohanková

OKÉNKO DO SVĚTA (26)

Na společné cestě naděje v roce 2025

Srdečné pozdravy z Kapského Města v Jihoafrické republice, našeho 130 let starého mateřského domu, zvaného Salesian Institute. V Jižní Africe vrcholí léto se všemi nepředvídatelnými zvraty globálních klimatických změn a všech 18 salesiánských škol má již měsíc prázdniny.

*Ukončení studia (12. třída)
Kapské Město*

S vděčností se ohlížíme za rokem 2024 a těšíme se na Rok naděje 2025, jubileum katolické církve.

Ano, děkuji Bohu za všechny dary a milosti, které mi každý den poskytuje. Byli jsme požehnáni příchodem tří nových

misionářů (z Čadu, Nigérie a Filipín), dva z nich jsou právě čerstvě vysvěcení kněží a budou nám hodně pomáhat.

*Příjezd P. Rica z Filipín
jednoho ze tří nových misionářů*

Děkuji také nové generaci nově jmenovaných rektorů za jejich nadšení a chuť do společné práce. Jejich doprovázení prostřednictvím častých návštěv v 7 místních komunitách je mým prvním úkolem jako provinciála. Jsem rád, že právě dnes přijel z Vietnamu otec Vincent, po dvou letech studia sociální komunikace nový rektor komunity Eswatini.

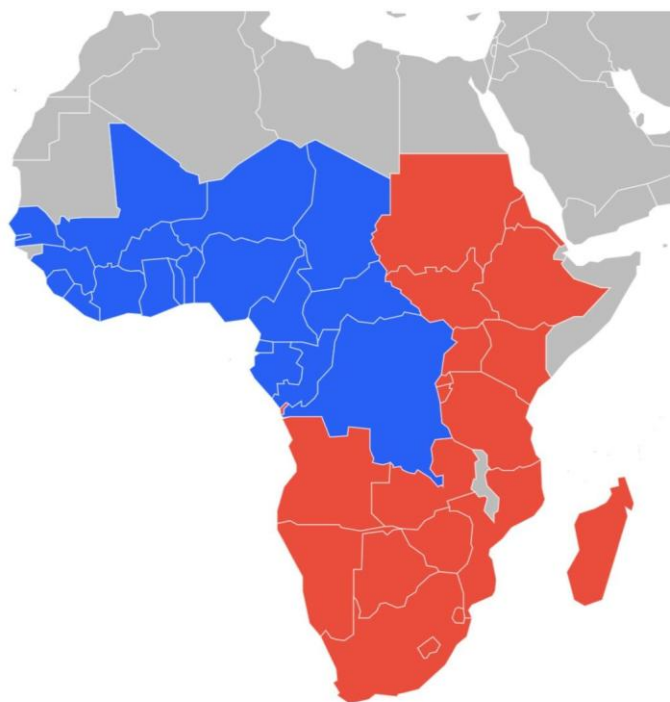

*Rada LCCL - celostátní sdružení řeholníků:
zastupuje 10 řeholních společenství,
2100 zasvěcených mužů a žen*

Jsem vděčný za podporu, kterou máme od mnoha dalších afrických provincií, které přislíbily reagovat na naši výzvu vyslat v roce 2025 několik nových misionářů, a také za finanční podporu našeho centra v Římě při stavbě nového provinčního domu.

A nejvíce jsem vděčný za podporu většiny našich salesiánů, abychom znovu oživili salesiánské charisma, ducha a plodnou službu mladým lidem. Zvláště obdivuhodné je úsilí nejmladších spolubratří, kteří se zapojují do své asistenční služby v našich školách, v sociálních dílech a mezi mladými lidmi ve farnostech.

Ano, i já čelím mnoha výzvam. Přestože máme letos 4 novicky (v Zambii), nemáme žádného nového aspiranta ani žádného prenovice. Služba povolání byla zvolena jako priorita pro rok 2025, protože jsme jedinou výjimkou mezi 15 africkými provinciemi. V celé salesiánské Africe se daří povoláním a mnozí potřebují otevřít nové formační domy a velmi rychle vyškolit nové formátory. Dobré starosti. Ale naše viceprovincie jižní Afriky (Eswatini, Lesotho, Jihoafrická republika) se potýká s problémy, jak přilákat mladé lidi k následování Ježíše pro výchovu a evangelizaci mladých. Přestože každá komunita pořádá seminář o povolání, přichází velmi málo nových zájemců. Ale stále jsme na tom „lépe“ v kontextu jihoafrické církve, kde mají některé diecéze a mnohé kongregace nulový počet nových místních povolání. Stejně jako my jsou podporovány novými členy z jiných afrických zemí.

*Nově navržené regiony v Africe
(západ a východ),
celkově 2000 salesiánů v 41 zemích*

Další výzvou pro mě jako provinciála je doprovázet některé salesiány, kteří se potýkají se svými osobními problémy, včetně duchovních či lidských zápasů, jako jsou třeba závislosti. Spolupracují v týmu, vystupují ze své komfortní zóny, žijí delší dobu jen na jednom konkrétním místě. Duchovní doprovázení, poradenství, častá setkání, duchovní rekolekce jsou způsoby, jak se jim snažíme pomoci, pokud jsou otevření pomoci.

Jistě, na naší každodenní cestě potřebujeme hodně naděje. Jubileum naděje je velmi vítané! V této části světa, kde se většina mladých lidí potýká s nezaměstnaností, drogami, nedostatkem gramotnosti, zničenými rodinami nebo absencí vzorů, potřebujeme hodně naděje.

Heslo salesiánské rodiny (Strenna) na rok 2025 je o naději zakořeněné v Kristu. Modlím se za nadšení a naději v Židenicích a děkuji vám za vaše modlitby!

P. Václav Klement, SDB

VÁNOČNÍ KALENDÁŘ FARNOSTI U KOSTELA SV. CYRILA A METODĚJE V BRNĚ - ŽIDENICÍCH

Kostel je otevřen pro veřejnost

od 25. 12. 2024 do 6. 1. 2025 každý den od 15:00 do 18:00 hodin.

Možnost prohlídky betlémů – dřevěný z r. 1938 od V. Andrese a perníkový.

24. 12. 2024 Štědrý den

v 5:55 hod. poslední roráty

v 15:30 hod. vánoční bohoslužba

s divadlem pro děti

v 23:55 hod. skoropůlnoční mše sv.

F. Gruber: Tichá noc,

J. J. Ryba: Česká mše vánoční „Hej mistře“,

účinkují farní chrámový sbor, sólisté

a orchestr

25. 12. 2024 Slavnost Narození našeho Pána

mše sv. v 8:00 hod. a 10:00 hod.

při mši sv. 10:00 hod. české a světové

vánoční písně a koledy,

účinkuje farní smíšený sbor CaMera

a farní symfonický orchestr,

řídí Štěpán Policer

26. 12. 2024 Svátek sv. Štěpána

mše sv. v 8:00 hod. a 10:00 hod.

při mši sv. v 10:00 hod. moravské koledy

(v úpravě V&M Šujanových),

účinkuje farní schola mládeže

a Cimbálová muzika, Smetanova, Brno

Po mši sv. setkání u jesliček, následuje svařák.

27. 12. 2024 Svátek sv. Jana

v 18:00 hod. - mše sv. s žehnáním vína

27. – 29. 12. 2024 Tvořivé vánoční dílničky

od 15:00 do 18:00 hod.

29. 12. 2024 Svátek sv. Rodiny

mše sv. v 8:00 a v 10:00 hod.

při mších sv. obnova manželských slibů

31. 12. 2024

v 17:30 hod. mše sv., v 23:00 hod. adorace

1. 1. 2025 Slavnost Matky Boží, Panny Marie
mše sv. v 0:05, 8:00 a v 10:00 hod.

2. 1. 2025

mše sv. v 10:00 hod.,

následuje setkání v klubu Václav

3. 1. 2025

v 19:00 hod. autorský vánoční podvečer

Martiny Cecílie Lavičkové a jejich hostů

4. 1. 2025

v 17:00 hod. vánoční zpívání

rodinného hudebního souboru

COLLAUDEMUS

6. 1. 2025 Slavnost Zjevení Páně

mše sv. v 18:00 hod.

12. 1. 2025 Svátek Křtu Páně

mše sv. v 8:00 hod. a 10:00 hod.

při mši sv. v 10:00 hod. Josef Schreier:

Moravská vánoční mše „Čuj, Miko, čuj!“

Moravské vánoční písně a koledy,

účinkuje Schola brněnské mládeže,

řídí Štěpán Policer

v 16:30 hod. - TŘÍKRÁLOVÝ PODVEČER

Luboš Fišer: Vánoční pásmo

českých vánočních koled

účinkuje farní chrámový sbor,

sbor kostela sv. Tomáše, sólisté a orchestr

aktuální informace zde →

